

Usk on Jumala and.

Usk evangeeliumisse pole vähimalgi määral meie oma tegu. See on puhas and. Me ei suuda end isegi ette valmistada evangeeliumit vastu võtma, kuna oleme vaimselt surnud oma üleastumistes ja pattudes, kuni Jumal evangeeliumi kaudu annab meile uue elu. Ef 2:1.

Pöördumatuna me ei taha tunnistada end nii patuseks, et vajaksime seda armu, mida evangeelium meile pakub. Seepärast on evangeelium meie lihale vastumeelne ja me oleme evangeeliumi vastased. Seega me iseenesest ei oska ega taha ette valmistada end evangeeliumit vastu võtma.

Ent Jeesus armastab meid ja kuna Ta on lunastanud meid, Ta ei jäta meid maha. Ta tuleb meie juurde üllatavalt ja äratab meid surnuist ellu. Ta tõmbab meid pimedusest oma armu valgusesse. Ta küll tegutseb meiega natuke erineval viisil, aga see on ikka murranguline sündmus meie elus.

Kui Jeesus on evangeeliumi kaudu näidanud

end oma kannatuse riideis ja haavades, mille Ta meie pattude pärast on saanud, seejärel me tunneme Teda meie isikliku Päästjana ja meil on lähedasem vaimulik suhe Temaga kui kellegi muuga.

Evangeeliumis on kõik meie päästeks vajalik valmis. See ilmutab meile, et oleme Jeesuse surma ja ülestõusmise läbi päästetud juba enne kui me seda usume. Usk ei lisa sellele midagi. See vaid tõendab mis on juba olemas: oleme päästetud Jeesuse vere läbi. On ka loomulik, et see, mida peaks uskuma, on valmis enne usku. Muidu ei oleks olemas mida uskuda.

Paljud vaatavad iseendale oodates sealt usku kindluseks oma päästmisele. Meie enda usk on aga kehv alus. Vaadake selle asemel Jeesusele, kes on juba teinud meid kõlblikeks taevale oma surma läbi. Kõik on valmis Jeesuse ohvritöö läbi, teisel juhul mitte kunagi. Seda saame uskuda ja nautida taeva õndsust juba siin maa peal.

See töö, mis Jumal lõpetand, oh, pane tähele,
on taevaukse lahti teind nüüd igäühele.

Nüüd võid sa rahul hingata Ta armutäiuses,
sest kõik on valmis, kõik on hea ükspäinis Tema sees.

Siioni Kannel 3:5,6